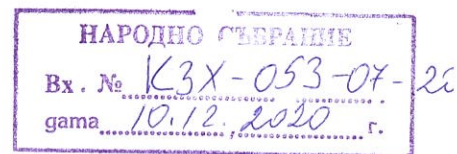

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 01-00-208

София, 10.12. 2020 г.

ДО
Г-ЖА МАРИЯ БЕЛОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕТО И
ХРАНИТЕ
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
(На Ваш № K3X-053-07-20/09.12.2020г.)

ОТНОСНО: становище по предложение с вх. 054-04-212 от 23.10.2020г. постъпило от народния представител Валери Симеонов и група народни представители по Законопроект за виното и спиртните напитки, № 002-01-44 от 11.09.2020 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО БЕЛОВА,

Във връзка с получено Ваше искане за становище под горния номер по внесено предложение с вх. 054-04-212 от 23.10.2020 г. от народния представител Валери Симеонов и група народни представители по Законопроект за виното и спиртните напитки с № 002-01-44 от 11.09.2020 г., Министерството на финансите изразява следното принципино становище:

С присъединяването си към Европейския съюз (ЕС) Република България се задължава да прилага достиженията на правото на Съюза и в областта на данъчното облагане, като облагането с акциз на алкохола и алкохолните напитки (в т.ч. тихите и шумящи вина) е напълно хармонизирано на ниво ЕС т.е. всяка държава членка трябва да изпълнява основните принципи и правила на правото на ЕС в областта на данъчното законодателство. В тази връзка и в съответствие с изискванията на Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 2008 г. относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО са регламентирани разпоредби, с които всички държави членки следва да се съобразяват и да ги транспонират в националните си законодателства. В точки 15 и 35 от преамбюла на директивата е посочено следното:

➤ Предвид факта, че за да се осигури събирането на данъчните задължения трябва да се правят *проверки на обекти за производство и съхранение*, с цел улесняване на тези проверки е необходимо да се запази система на *данъчни складове*, които се лицензират от компетентните органи;

➤ Прилагането на обичайните изисквания по отношение на движението и контрола на акцизните стоки може да доведе до несъразмерна административна тежест за малките винопроизводители. Поради тази причина държавите членки следва да могат да освобождават тези производители от някои изисквания.

В чл. 1, параграф 1, буква „б“ от Директива 2008/118/ЕО е определен общия режим по отношение на акциза, с който се облага пряко или косвено потреблението на алкохол и алкохолни напитки, обхванати от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки и Директива 92/84/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година относно сближаването на акцизните ставки на алкохола и алкохолните напитки. На основание чл. 15, параграф 2 от Директива 2008/118/ЕО производството, преработката и държането на акцизни стоки, за които не е платен акциз се осъществяват в данъчен склад. Цитираните европейски норми са изцяло транспонирани в действащия към момента Закон за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), където са регламентирани условията и реда за облагане на алкохола и алкохолните напитки, включително виното, както и прилагането на режим отложено плащане на акциз от лицензираните складодържатели при производството на вино в данъчен склад.

Видно от мотивите към предложението, същото е насочено към облекчаване на дейността на малките производители, обработващи собствени или наети лозови насаждения, които биха желали да преработват собствената си реколта винено грозде до получаване на вино, с цел предлагане на пазара. В тази връзка, следва да се отбележи, че и към момента в ЗАДС съществува облекчена процедура за регистрация на обектите на малки винопроизводители, в които се произвеждат не повече от 1000 хектолитра вино на година. На основание чл. 60, ал. 3 от закона с дадена възможност освен в данъчен склад под режим отложено плащане на акциз, вино да се произвежда и в регистрирани обекти за винопроизводство на малки винопроизводители. Следователно, вино (което не представлява, собствено производство, предназначено само за лично потребление от физическото лице или на неговото семейство) може да се произвежда от лицензиран складодържател в данъчен склад под режим отложено плащане на акциз или в обект за винопроизводство на малък винопроизводител.

По отношение на освобождаването от акциз, следва да се отбележи, че в разпоредбата на чл. 10 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 1992 г. е регламентирано, че разпоредбите за производство на вино в данъчен склад или в обект за винопроизводство на малък винопроизводител не се прилагат за производство на вино и други ферментирани напитки от плодове и грозде – собствено производство, предназначени само за лично потребление от физическото лице или на неговото семейство.

Обръщам внимание, че цитираното в предложението правно основание на чл. 6 от Директива 92/84/ЕИО не предвижда нулева данъчна ставка за тихи и шумящи вина, а урежда минималната данъчна ставка за бирата в рамките ЕС.

Предвид гореизложеното, не подкрепям направеното предложение за законодателни промени, тъй като ще се нарушат европейските правила в областта на акцизното законодателство. Категорично възразявам срещу предложението в § 8 по отношение на промяна на законоустановеният ред и условия за облагане на винопроизводителите по смисъла на ЗАДС. Подобна промяна ще бъде в противоречие с европейските правни норми в областта на данъчното облагане, което ще доведе до стартиране на процедура по нарушение от ЕК срещу България.

МИНИСТЪР:

КИРИЛ АНАНИЕВ

